

## Könyvajánló a könyvtárostól

### Kimberley McCreight: Amelia – egy élet cserepei

Kate Baront, az elfoglalt jogásznőt megkérlik, hogy azonnal menjen a lányáért az iskolába. Ameliát családon kapták és felfüggesztették. Mire Kate odaér, Amelia már nem él. Lezuhant a tetőről. Mi történt? Baleset volt? Öngyilkosság? Gyilkosság?

Kate önmagát marcangolja. „Egy anyának az a dolga, hogy megvédje a gyermekét, még önmagától is. És Kate ebben kudarcot vallott, teljes, végleges és irtózatos kudarcot.” Egyedülálló, dolgozó anyaként nem jutott elég ideje lányára. Ő azt hitte, minden rendben van. Amelia problémamentes, jó tanuló gyerek volt. Lányának sms-eit, Facebook bejegyzéseit, üzeneteit olvasva viszont kezd rájönni, hogy Ameliának volt egy olyan élete, melyről ő nem tudott.

A könyvben sok olyan társadalmi probléma előkerül, amelyről nem nagyon szoktunk beszélni. A gyermekek homoszexualitása, a diákok rivalizálása, az iskolán belüli pszichológusok. Amelia olyan üzeneteket kap a „barátaiktól”, melyről a nyomozást végző rendőr azt mondja: „Ilyen dolgokat soha egyetlen szülőnek sem volna szabad látnia.”

Az egyedülálló szülőség nehézségéről Amelia így vélekedik: „Anyán kívül nem volt senkim, és sokszor nem volt ugyan otthon, de az az idő, amit együtt töltöttünk, az csúcs volt, és tudtam, hogy amikor nincs velem, akkor hazakívánczik hozzám. Néha összevesztünk ostobaságokon, de mindig tudtam, hogy szeret engem.”

Hány szülő hökkenne meg, ha időnként elolvasná gyerekei privát üzeneteit, vagy megnézné a közösségi portálra feltöltött fotókat, bejegyzéseket?

Hol a határ? „Voltak olyan kamasz gyerekes anyukák, akik megtették, átolvasták a csemetéik elektronikus forgalmát – SMS-eket, e-maileket, Facebook-oldalakat. Kate ahhoz eléggé benne élt az anyaság világában – leginkább a gyermeket nevelő munkatársnői révén -, hogy tudja, vannak anyukák, akik előre figyelmeztetik a gyerekeiket, hogy rendszeresen ellenőrizni fogják őket, mások azokat az alkalmakat ragadják meg, amikor a gyerek ösztönösen hagyja az okostelefonját, hogy olyankor észrevétlenül szaglászhasanak utána. Kate nem tette se egyiket, se másikat. Ő inkább úgy döntött, hogy megbízik Ameliában.”

Nem kellett volna?

Vagy mégis? Amelia barátnőjének anyja másképp gondolkodik. „...Én nem hiszek a babusgatásban. Joga van meghozni a saját döntéseit, amihez az is hozzátartozik, hogy joga van rossz döntéseket hozni.”

„Mások tekintete a börtönünk, gondolataink a kalitkáink.” (Virginia Woolf: Hétfő vagy kedd) Amelia közösségi oldalán nagyon sok idézet olvasható Virginia Woolftól, ő volt a kedvenc írója. Egy tinédzsernek. Miközben a felnőttek alig ismerik az író munkásságát. Életműve is jelentős, de igazán haláláról híresült el: kövekkal a zsebében besétált a folyóba. És Amelia rajong érte....

Facebook oldalán az utolsó idézet kedvenc írójától: „Elítélve, elhagyatva, magányosan, mint csak azok, akik nagyon közel vannak már a halálhoz, volt a dologban valami gyönyörűség is; ez a végtelen kifinomult elszigetelődés; ez a szabadság, melyet csak az élvezhet, aki már nem kötődik már sehová.” (Virginia Woolf: Mrs. Dalloway)

A könyv a benne rejlő komoly témák ellenére is a szórakoztató olvasmányok kategóriájába tartozik. Jó szívvel ajánlom, érdemes elolvasni! (És beszélgessenek sokat gyerekeikkel!)

Szigligeti Zsuzsanna könyvtáros